

Moderna
arhivistika

Časopis arhivske teorije in prakse
Journal of Archival Theory and Practice

Letnik 5 (2022), št. 1 / Year 5 (2022), No. 1

Maribor, 2022

Prejeto / Received: 10. 07. 2022

1.04 Strokovni članek

1.04 Professional article

<https://doi.org/10.54356/MA/2022/ERGW8666>

VPOGLED IN ANALIZA ARHIVSKE MREŽE INSTITUCIJ EVROPSKE UNIJE

Urška Rok

Alma Mater Europaea, ECM, Slovenija

urska.rok1@almamater.si

Izvleček:

Leta 1951 je bila ustanovljena Evropska skupnost jekla in premoga, ki velja za predhodnico Evropske unije (EU). Do danes je EU razvila številne institucije. Le-te na dnevni ravni ustvarjajo večje količine dokumentarnega gradiva, ki ima pomembno zgodovinsko vrednost za vse državljane EU. V ta namen je v prispevku predstavljena arhivska mreža institucij EU, ki skrbi za tovrstno gradivo in nudi uporabniku vpogled vanj.

Pri raziskavi arhivske mreže institucij EU je bila uporabljena metoda analize že obstoječe literature, arhivskih virov in zakonodaje, ki ureja arhivsko dejavnosti na nadnacionalni ravni. Za boljši vpogled v delovanje arhivske službe pri predstavništvih institucij EU na nacionalni ravni pa je bil izdelan krajši vprašalnik.

Arhivske službe in arhivi so centralizirani znotraj posameznih institucij EU. V namen raziskovanja je bil leta 1984 v Firencah pod okriljem EUI ustanovljen tudi Zgodovinski arhiv EU.

Ta arhiv v nasprotju s slovensko nacionalno zakonodajo pri svojem delu ne opravlja aktivne vloge pri pripravi in prevzemu arhivskega gradiva. V prihodnje bi to bilo potrebno spremeniti.

Ključne besede:

arhivi, arhivska mreža, arhivska služba, arhivsko gradivo, institucije EU

Abstract:

Insight and Analysis of Archival Services of the Institutions of the European Union

In 1951, the European Coal and Steel Community was established, which in 1992 became the European Union. To date, the European Union has developed institutions that create significant amounts of documentary records on a daily basis. These documents are of important historical value for all EU citizens. To this end, the article presents the archival network of EU institutions, which manage their respective archival records and make them available to the public.

The research of the archival network of EU institutions uses the analysis method of existing literature, archival sources, and legislation governing archival activities at the supranational level. A short questionnaire was prepared to provide a better insight into the operations of archival services in the EU institutions and in their representations at the national level.

Archives are centralized within individual EU institutions. For the purpose of providing preservation and access services for historical archives of EU institutions in a single and central location, in 1984 the Historical Archives of the EU was established at the European University Institute in Florence.

According to Slovenian national legislation, the National Archives should have an active role in appraising archival records coming from the producing entity. The Historical Archives of the EU does not have such a role and would need to acquire a role in this process in the future.

Key words:

archives, archival network, archival service, records, EU institutions

1. Uvod

Evropska unija je leta 2020 praznovala 70. obletnico ustanovitve Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki velja za njeno prvo neposredno zgodovinsko predhodnico. V tem zgodovinskem obdobju so bile ustanovljene številne evropske institucije, ki so ustvarjale in hranile arhivsko gradivo. Od začetka so bili ti zapisi zelo pomemben vir na transnacionalni ravni za vse državljane Evropske skupnosti.

Z ustanovitvijo Evropske unije (dalje EU) leta 1992 so se odgovornosti in politike ter posledično število organizacij, agencij in drugih institucij močno povečale. Spremenile so se njihove kompetence, organizacija in interni načini dela ter s tem povezane tradicije ohranjanja arhivskega gradiva in ostale dokumentacije.

Z integracijo novih držav članic v EU je morala le-ta vsem svojim državljanom zagotoviti enak dostop do dokumentarnega in arhivskega gradiva, ki nastaja v okvirih njenega delovanja. Institucije, organizacije in agencije so izdelale dokumentacijo v različnih jezikih, kar je potrdilo večnacionalnost EU in institucij, ki delujejo znotraj nje.

Sčasoma se je povečalo zanimanje za arhiviranje, popisovanje gradiva in omogočanje dostopa posameznikom do gradiva, ki ga ustvarjajo institucije EU. Da bi razumeli, kako se vodijo evidence, moramo analizirati strukturo institucij in organov EU, vključno z ustanovitvenimi subjekti znotraj institucij na nižji organizacijski ravni. Vsaka ustanova ima svojo arhivsko službo, katere naloga je ohranjanje dokumentarnega in arhivskega gradiva ter omogočanje dostopa do tega gradiva vsem, ki to želijo.

V ta namen bo predstavljena arhivska mreža institucij EU na vseh ravneh delovanja. Izvedena pa je bila tudi krajša raziskava pri Predstavništvu Evropskega parlamenta v Sloveniji. Poslan jim je bil krajši vprašalnik, s katerim smo pridobili vpogled v delovanje arhivske službe predstavništev Evropskega parlamenta in Evropske komisije na nacionalni ravni.

2. Kratek povzetek zgodovine razvoja EU

Leta 2020 je Unija praznovala 70. obletnico Schumanove deklaracije, ki je pomembno vplivala na zgodovino in razvoj evropske integracije ter posledično vplivala na današnjo EU. Deklaracijo, ki jo je 9. maja 1950 predstavil Robert Schuman, je pripravil Jean Monnet (Nakamura, ECSC, 2022).

Glavni cilj deklaracije je bil ustanoviti Evropsko skupnost za premog in jeklo in s tem tesneje povezati Francijo in Nemčijo.

Francoski zunanji minister Robert Schuman je v svoji deklaraciji, ki jo je predstavil 9. maja 1950, predlagal ustanovitev Evropske skupnosti za premog in jeklo (ESPJ). Države članice Skupnosti bi združile svojo proizvodnjo premoga in jekla. Z združitvijo evropskega gospodarstva bi bila tako vojna med članicami skupnosti v prihodnje nemogoča. V deklaraciji je zapisano, da bi bila s prej omenjeno združitvijo evropskega

gospodarstva vojna med dvema zgodovinskima tekmicama, Nemčijo in Francijo nesprejemljiva in materialno neizvedljiva (Nakamura, ECSC, 2022).

Evropska skupnost premoga in jekla, ki je bila predstavljena v Schumanovi deklaraciji, je bila ustanovljena leto po objavi Schumanove deklaracije, natančneje leta 1951. Ta skupnost je bila postavljena pod nadzor skupne Visoke oblasti, ki je predhodnica današnje Evropske komisije.

Med ustanovnimi članicami in prve podpisnice sporazuma, ki je ustanovil ESPJ, so bile Francija, Zahodna Nemčija, Italija, Nizozemska, Belgija in Luksemburg (Nakamura, ECSC, 2022).

Robert Schuman je s svojo deklaracijo sprožil procese, ki so postavili temelje današnji Evropski uniji. Deklaracija je namreč sprožila edinstven, političen projekt, ki je zagotovil mir in blaginjo evropskim državljanom ter obenem izboljšal njihovo raven življenja. To je bilo eno izmed prvih od evropskih nadvladanih zavezništov, ki se je kasneje, tekom zgodovine, oblikovalo v Evropsko unijo, kot jo poznamo danes. Kasneje so se Skupnosti premoga in jekla pridružile še številne druge evropske države, kar je predvidevala že sama Deklaracija. V njej je namreč zapisano, da se Skupnosti lahko pridruži vsaka država, ki si želi ali bo želela biti del te skupnosti (Evropska komisija, Schuman Declaration May 1950, 2022).

Leta 1992 je bila sprejeta Maastrichtska pogodba, ki je ustanovila današnjo Evropsko Unijo. Ta danes šteje 27 držav članic, vendar pa proces širitve Evropske unije še ni zaključen. V prihodnje se pričakuje širitev na vzhodne evropske države in države, ki se nahajajo na jugu evropske celine.

Države članice pa se lahko odločijo tudi za izstop iz Evropske unije, za kar se je pred nekaj časa odločilo Združeno kraljestvo. Ta postopek izstopa poznamo pod pojmom Brexit (Gabel, 2022).

3. Nastanek institucij EU

Kot posledica nastanka Evropske skupnosti premoga in jekla so nastale številne institucije, ki so nudile administrativno in pravno podporo novo nastali transnacionalni instituciji.

Začetki Evropske unije segajo v leto 1950. Leta 1951 je bila ustanovljena njena predhodnica, Evropska skupnost za premog in jeklo. Prvotne države članice Evropske skupnosti so bile Nemčija, Francija, Italija, Nizozemska, Belgija, Luksemburg. Vendar pa je število članic z leti naraščalo in današnja EU obsega 27 držav članic (Evropska komisija, 2022).

Institucionalna ureditev EU je edinstvena, njen sistem odločanja pa se nenehno razvija.

Administracijo EU vodijo štiri ugledne institucije: Evropski parlament, Evropski svet, Svet Evropske unije in Evropska komisija (Evropska komisija, Vrste institucij in organov, 2022).

Pariška pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo (ESPJ) je imenovala Visoko oblast za izvršilni organ Evropske skupnosti, ki velja za predhodnico današnje Evropske komisije.

Tako je bil že leto pred ustanovitvijo Skupnosti, 5. maja 1949, ustanovljen Svet Evrope. Članice so ga ustanovile z namenom, da bi spodbujal demokracijo v tedanji povojni Evropi in varoval človekove pravice in pravno državo. Svet je pripravil Evropsko

konvencijo o človekovih pravicah, ki je pričela veljati 3. septembra 1953 (Evropska komisija, History of the European Union 1945–59, 2022).

Danes Svet oblikuje in sprejema zakonodajo EU. Zakonodajne akte oblikuje in sprejema običajno skupaj z Evropskim parlamentom. Poleg tega usklajuje gospodarsko in fiskalno politiko držav članic. Sprejema politične okvire EU in delovne načrte na področju izobraževanja, kulture, mladine in športa. Svet prav tako na podlagi sklepov Evropskega sveta oblikuje in pripravlja politiko zaposlovanja. Poleg zgoraj navedenega pa Svet oblikuje tudi skupno zunanjo in varnostno politiko EU, sklepa mednarodne sporazume in proračun EU (Svet Evropske unije, 2022). Evropska parlamentarna skupščina je bila ustanovljena leta 1958 za vodenje in oblikovanje politike EU, leta 1962 pa se je preimenovala v Evropski parlament (Evropska komisija, Zgodovina Evropske unije, 1945–59, 2022).

Pariška pogodba poleg zgoraj naštetih institucij opredeljuje tudi druge institucije, ki bi ustvarile pravno osebo ESPJ: Skupščina, Svet ministrov in Sodišče.

Zgoraj našteto delo upravnih institucij EU dopolnjuje Sodišče Evropske unije, katerega sedež je v Luksemburgu (Evropska komisija, Vrste institucij in organov, 2022). Sodišče je bilo ustanovljeno, da bi zagotovilo pravilno razlago in izvajanje Pariške pogodbe. Sodišče, kot ga poznamo danes, je nastalo na posameznih sodiščih, ustanovljenih v petdesetih letih prejšnjega stoletja za Evropsko skupnost za premog in jeklo (ESPJ), Evropsko gospodarsko skupnost (EGS) in Evropsko skupnost za atomsko energijo (EAEC). Z Rimsko pogodbo so se sodišča poenotila in tako je bilo leta 1957 ustanovljeno enotno sodišče (Duignan, Court of Justice, 2022).

4. Organizacija arhivske službe v institucijah EU in Zgodovinski arhiv EU

Vse zgoraj naštete institucije EU na dnevni ravni ustvarijo številne dokumente v fizični ali elektronski obliki. Ti dokumenti so pomembni za delovanje transnacionalne institucije EU ter so zelo pomembni za vse prebivalce članic držav EU.

Zaradi zgodovinske in pravne pomembnosti dokumentov je le-tem potrebno nuditi ustrezno hrambo. Tako je znotraj posamezne institucije EU organizirana arhivska služba, ki strokovno obdeluje in hrani gradivo v skladu z mednarodnimi standardi in zakonodajo, ki jo je na področju arhivske dejavnosti sprejela EU.

Arhivska dejavnost je znotraj posameznih institucij centralizirana, kar pomeni, da gradivo, ki ga ustvarja posamezna institucija, hrani ta v svojem arhivu. Institucije, ki delujejo na večjih nivojih (npr. Parlament in Komisija), imajo prav tako centralizirano arhivsko službo, kar pomeni, da Predstavništva, ki predstavljajo urade Parlamenta in Komisije na najnižji ravni delovanja, po preteku rokov hrambe predajo svoje gradivo v hrambo arhivski službi pristojne institucije, medtem ko v svojem arhivu, arhivu Predstavništva, hranijo kopije arhivskega gradiva.

Pri delu institucij EU nastajajo številni dokumenti, ki močno vlivajo na delovanje vseh držav članic in življenja njihovih državljanov. Da bi državljanom omogočila dostop do teh dokumentov, se je Evropska komisija leta 1979 odločila, da uporabnikom omogoči dostop do dokumentarnega in arhivskega gradiva institucij EU.

Evropska komisija je izrazila interes za lociranje svojih arhivov in arhivov drugih institucij EU v Firencah. Evropski univerzitetni institut je izrazil pripravljenost prevzeti splošno odgovornost za to gradivo (EUI 355, 1979, str. 1–3). Evropski parlament je 8. julija 1983 potrdil odprtje svojih zgodovinskih arhivov javnosti (EUI 355, 1983, str. 1).

Svet je 1. februarja 1983 sprejel uredbo št. 354/83 o odprtju zgodovinskega arhiva Skupnosti za javnost. Ta uredba je bila kasneje spremenjena in dopolnjena z Uredbo Sveta (ES, EURATOM) št. 1700/2003 z dne 22. septembra 2003 in uredbo Sveta (EU) 2015/496 z dne 17. marca 2015.

Po sprejetju uredbe Sveta Evropskih skupnosti in odločitvi Komisije, da svoje arhive odprejo javnosti, se je leta 1984 podpisal naknadni sporazum med Komisijo in Evropskim univerzitetnim institutom (EUI), ki je postavil temelje za ustanovitev Zgodovinskega arhiva v Firencah (PE2-27386, 1983, str. 1).

Zgodovinski arhiv Evropske Unije (HAEU) je odprl svoja vrata javnosti leta 1986. Okvirni sporazum o partnerstvu med EUI in Evropsko komisijo iz leta 2011 je še dodatno okrepil vlogo Zgodovinskega arhiva pri ohranjanju in omogočanju dostopa do arhivskega gradiva institucij EU vsem, ki si to želijo. Marca 2015 je Svet Evropske unije sprejel novo uredbo Sveta, s katerim je spremenil in dopolnil predpise iz leta 1983. Temu je 15. aprila 2015 sledil podpis novega okvirnega sporazuma med EUI in Evropsko komisijo, ki je postavil okvirje za okrepljeno partnerstvo in sodelovanje institucij EU z Zgodovinskim arhivom.

Leta 2019 sta EUI in Evropska komisija podpisali tretji okvirni sporazum o partnerstvu (EUI, About the Historical Archives EU, 2022).

Misijo in arhivsko dejavnost Zgodovinskega arhiva EU, ki deluje znotraj EUI, opredelujeta uredba Sveta št. 354/83 s kasnejšimi spremembami in dopolnitvami ter sporazum med EUI in Evropsko Komisijo.

Uredba iz leta 1983 predvideva, da je pred odprtjem skupnega arhiva potrebno določiti skupna pravila za odpiranje arhivskega gradiva evropskih skupnosti, kasnejše Evropske unije, za javnost. Pri tem je potrebno opredeliti samo nekatera bistvena načela, medtem ko je sprejetje pravil, potrebnih za izvajanje teh načel na notranji ravni, prepuščeno posameznim institucijam EU (Uredba Sveta, 1983, str. 1).

V uredbi je zapisano, da se arhivsko gradivo institucij EU odpre za javnost po preteku 30 let od nastanka dokumenta. Dostop do gradiva je dovoljen vsakomur, ki za ta dostop zaprosi in soglaša, da bo spoštoval notranja pravila posamezne institucije (Uredba Sveta, 1983, str. 2, 1. člen).

Vse institucije EU, z izjemo Sodišča Evropske unije in Evropske centralne banke, deponirajo svoje arhivsko gradivo (izvirne dokumente ali kopije) v depojih pri Evropskem univerzitetnem institutu v Firencah. Izjemi, Sodišče in ECB, lahko prostovoljno deponirata svoje gradivo.

Kljub predaji arhivskega gradiva v hrambo EUI institucije EU ohranijo lastninsko pravico do le-tega.

EUI po določilih zagotavlja hranjenje in varstvo deponiranega gradiva v skladu s priznanimi mednarodnimi standardi za fizično varstvo gradiva ter v skladu s tehničnimi in varnostnimi pravili, ki se uporabljajo za hrambo in upravljanje arhivskega gradiva v Italiji. Prav tako mora zagotoviti, da arhivsko strokovno delo opravlja osebje, ki je za to ustrezno strokovno usposobljeno. Arhivsko gradivo, deponirano v Zgodovinskem arhivu EU, strokovno osebje obdeluje v skladu z 2. členom Uredbe (ES) št. 45/2001 po navodilih institucij (Uredba Sveta, 1983, str. 5–6, člen 8).

EUI ne sme pri strokovni obdelavi spreminjati klasifikacije arhivskega gradiva, ki jo je pripravila posamezna institucija EU. Prav tako pri strokovni obdelavi ne izloča in spreminja dokumentov (Uredba Sveta, 1983, priloga).

5. Zaključek

Arhiv EU tako deluje znotraj določil uredb, ki so jih sprejele institucije EU, in v skladu z dogovorom, ki ga je Evropska komisija kot predstavnica institucij EU podpisala z Evropskim univerzitetnim institutom v Firencah.

Arhivske službe institucij so centralizirane znotraj posameznih institucij. Te imajo svoje Zgodovinske arhive. Po preteku 30 let od nastanka dokumentov osebje, zaposleno v arhivskih službah institucij, gradivo pregleda, odbere in strokovno obdelava. Potem posreduje arhivsko gradivo v izvirniku ali kopiji v Zgodovinski arhiv EU v Firencah, kjer ga osebje ponovno pregleda, pripravi popis gradiva v skladu z mednarodnimi standardi in v skladu z navodili institucij, ki deponirajo gradivo v prostorih Zgodovinskega arhiva (Uredba Sveta, 1983, str. 6, člen 8). Po zaključeni obdelavi arhiv omogoči dostop do tega gradiva vsem, ki to želijo.

Zgodovinski arhiv EU ne spreminja notranje zgradbe posameznega fonda in klasifikacije dokumentov, ki jo je sprejela posamezna institucija EU. Kljub predaji gradiva v arhiv v Firencah posamezne institucije še vedno obdržijo lastniško pravico nad gradivom (Uredba Sveta, 1983, str. 5, člen 8).

Prav tako institucije lahko zahtevajo vrnitev izvirnikov arhivskega gradiva, vendar morajo izvirnike vrniti EUi takoj, ko jih ne potrebujejo več (Uredba Sveta, 1983, str. 8).

Iz prakse in zakonodaje EU je razvidno, da Zgodovinski arhiv v Firencah služi kot skladišče za hrambo arhivskega gradiva institucij EU in točka, kjer si posamezniki lahko ogledajo gradivo institucij EU. HAEU svoje strokovno delo opravlja v skladu z mednarodnimi standardi za obdelavo arhivskega gradiva, zakonodajo EU in navodili posameznih institucij EU.

V prihodnje bi bilo potrebno pasivno vlogo HAEU-ja nekoliko spremeniti po vzoru nekaterih nacionalnih praks arhivske službe, kjer arhivsko dejavnost narekujejo nacionalni arhivi, ne pa ustvarjalci.

Osebje arhiva bi tako bolj aktivno sodelovalo pri pripravi klasifikacijskih načrtov posameznih institucij in njihovih notranjih pravil ter nadzorovalo postopek odbiranja gradiva in pripravo le-tega na dolgoročno hrambo.

6. Viri in literatura

COMMISSION DECISION No 359/83/ECSC of 8 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Coal and Steel Community. (1983).

Bruselj: Svet Evropske unije. Pridobljeno 5. 07. 2022 s spletne strani: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:31983S0359&rid=1>.

COUNCIL REGULATION (EEC, EURATOM) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community. (2015). Bruselj: Svet Evropske unije.

Pridobljeno 5. 7. 2022 s spletne strani: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:31983R0354&qid=1403701884958&from=EN>.

COUNCIL REGULATION (EC, EURATOM) No 1700/2003 of 22 September 2003 amending Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community. (2003). Bruselj: Svet Evropske unije. Pridobljeno 5. 7. 2007 s spletne

strani: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003R1700&qid=1403703859591&from=EN>.

Duignan, B. (2022). *Court of Justice of the European Union*. Chicago: Britannica. Pridobljeno 10. 7. 2022 s spletne strani: <https://www.britannica.com/topic/European-Court-of-Justice>.

European University Institute. (2022). About the Historical Archives. Pridobljeno 5. 7. 2022 s spletne strani: <https://www.eui.eu/en/academic-units/historical-archives-of-the-european-union/about-the-historical-archives>.

Evropska komisija: Generalni direktorat za komuniciranje. (2022a). *History of the European Union 1945–59*. Bruselj: Evropska unija. Pridobljeno 2. 7. 2022 s spletne strani: https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu/1945-59_en.

Evropska komisija: Generalni direktorat za komuniciranje. (2022b). *Schuman declaration May 1950*. (2022). Bruselj: Evropska unija. Pridobljeno 2. 7. 2022 s spletne strani: https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu/1945-59/schuman-declaration-may-1950_en.

Evropska komisija: Generalni direktorat za komuniciranje. (2022c). *Struktura Evropske komisije*. Bruselj: Evropska unija. Pridobljeno 2. 7. 2022 s spletne strani: https://ec.europa.eu/info/about-european-commission/organisational-structure/how-commission-organised_sl.

Evropska komisija: Generalni direktorat za komuniciranje. (2022d). *Vrste institucij in organov*. Bruselj: Evropska unija. Pridobljeno 10. 7. 2022 s spletne strani: https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/types-institutions-and-bodies_sl.

Gabel, Matthew J. (2022). European Union. V: *Encyclopaedia Britannica*. Pridobljeno 2. 7. 2022 s spletne strani: <https://www.britannica.com/topic/European-Union>.

Nakamura, Kathy (2022). European Coal and Steel Community. V: *Encyclopaedia Britannica*. Pridobljeno 2. 7. 2022 s spletne strani: <https://www.britannica.com/topic/European-Coal-and-Steel-Community>.

Note on the Archives of the European Commission z dne 8. 10. 1979, fond European University Institute (EUI), arhivska škatla 355, str. 1–3, Zgodovinski arhiv Evropske unije (HAEU).

REGULATION (EC) No 1049/2001 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 30 May 2001 regarding public access to European Parliament, Council and Commission documents. (2001). Bruselj: Svet Evropske unije. Pridobljeno 10. 7. 2022 s spletne strani: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&qid=1403703997002&from=EN>.

Question écrite n° 175/87 de Mme Marcelle Lentz-Cornette (PPE- L) à la Commission des Communautés européennes: Archives historiques z dne 15. 2. 1983, fond European Parliament, arhivska škatla PE2-27386, Zgodovinski arhiv Evropske unije (HAEU).

Svet EU, Evropski svet in Generalni sekretariat Sveta. (2022). *Svet Evropske unije*. (2022). Bruselj: Evropska unija. Pridobljeno 2. 7. 2022 s spletne strani: <https://www.consilium.europa.eu/sl/council-eu/>.

SUMMARY

INSIGHT AND ANALYSIS OF ARCHIVAL SERVICES OF THE INSTITUTIONS OF THE EUROPEAN UNION

Urška Rok

Alma Mater Europaea, ECM, Slovenija
urska.rok1@almamater.si

In 2020, the European Union celebrated the 70th anniversary of establishing the European Coal and Steel Community, which is considered its first direct historical predecessor. Many European institutions were founded during this historical period that created and preserved archival records. From the beginning, these records have been an essential resource for all citizens of the European Community.

With the establishment of the European Union in 1992, responsibilities and policies and, consequently, the number of organizations, agencies, and other institutions have increased significantly. Their competencies, organization, and internal working methods have changed, as have the traditions of preserving archival records and other documents.

With the integration of new member states into the Union, the Union had to provide all EU citizens with equal access to documentary and archival records created within the framework of the operation of this institution. Institutions, organizations, and agencies created documentation in different languages, which confirmed the multinationality of the EU and the institutions operating within it.

Over time, there has been an increased interest in archiving, cataloging records, and enabling individuals to access records created by EU institutions.

The European Commission has expressed interest in locating its archives and those of other EU institutions in Florence. The European University Institute has expressed its willingness to assume overall responsibility for these archives. On July 8, 1983, the European Parliament approved opening its historical archives to the public.

On February 1, 1983, the Council adopted Regulation No. 354/83 on opening the community's historical archive to the public. This regulation was later amended and supplemented by Council Regulation (EC, EURATOM) no. 1700/2003 of September 22 2003 and Council Regulation (EU) 2015/496 of March 17, 2015.

Following the adoption of the Council's regulation and the Commission's decision to open its archives to the public, a subsequent agreement was signed between the Commission and the European University Institute (EUI) in 1984, which laid the foundations for the creation of the EU Historical Archive (HAEU) in Florence, which operates within of the institute mentioned above.

HAEU opened its doors to the public in 1986.

The Historical Archives of the EU in Florence serve as a repository for the preservation of archival records of the EU institutions and a place where individuals can research the records of the EU institutions. HAEU performs its professional work per international standards for processing archive records, legislation EU and the instructions of individual EU institutions.

In the future, it would be necessary to change the passive role of the HAEU somewhat, following the example of some national archive service practices, where the archives dictate the archival activity and not the creators.